

Για την κατάκριση (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 13, 2018

Ποτέ μην ακούσεις και ποτέ μη σεβαστείς εκείνον που κατακρίνει τον πλησίον. «Πάψε, αδερφέ!», να του πεις. «Εγώ καθημερινά κάνω μεγαλύτερα σφάλματα. Πώς μπορώ, λοιπόν, να κατακρίνω τον άλλον;». Έτσι, με το ίδιο φάρμακο, και τον εαυτό σου θα προστατεύσεις και τον πλησίον σου θα θεραπεύσεις.

Γιατί κατακρίνουμε τόσο εύκολα τον πλησίον;

Επειδή δεν γνωρίζουμε καλά τον εαυτό μας. Όποιος αποκτάει πλήρη αυτογνωσία, ποτέ δεν κοιτάζει τα παραπτώματα του αδερφού του.

Πώς μπορούμε ν' απαλλαγούμε από την κακή συνήθεια της κατακρίσεως του πλησίον;

«*Πριν κρίνεις, εξέταζε τον εαυτό σου*», λέει ο σοφός Σειράχ (18:20). Να μια βασική αρχή ζωής κι ένα καλό όπλο ενάντια στην κατάκριση: «*Εξέταζε τον εαυτό σου*». **Να βάζεις, δηλαδή, τον εαυτό σου στη θέση του πλησίον και να σκέφτεσαι: Μήπως κι εσύ κάνεις ό,τι κι εκείνος; Μήπως, αν βρισκόσουνα κάτω από τις ίδιες συνθήκες, θα φερόσουνα χειρότερα;**

Άκου τι γράφει ο απόστολος Παύλος στους χριστιανούς της Ρώμης: «*Ένοχος είσαι, άνθρωπέ μου, εσύ που γίνεσαι κριτής των άλλων. Γιατί, κρίνοντας τον άλλο, καταδικάζεις τον ίδιο σου τον εαυτό, αφού κάνεις τα ίδια κι εσύ, ο κριτής*» (Ρωμ. 2:1). Αλλά και ο Κύριος τι μας λέει; «*Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός. Με το κριτήριο που κρίνετε θα κριθείτε, και με το μέτρο που μετράτε θα μετρηθείτε. Πώς μπορείς και βλέπεις το σκουπιδάκι στο μάτι του αδερφού σου και δεν νιώθεις ολόκληρο δοκάρι στο δικό σου μάτι;... Υποκριτή! Βγάλε πρώτα από το μάτι σου το δοκάρι, και τότε θα μπορέσεις να δεις και να βγάλεις το σκουπιδάκι από το μάτι του αδερφού σου*» (Ματθ. 7:1-3,5).

Ας θυμόμαστε πάντα ότι στο φοβερό κριτήριο του Θεού θα μας ζητηθούν καρποί αγάπης. Κι **εκείνος που αγαπάει, δεν κατακρίνει**. «*Εκείνος που αγαπάει, έχει μακροθυμία και καλοσύνη· εκείνος που αγαπάει, δεν ζηλοφθονεί,... δεν οργίζεται...· εκείνος που αγαπάει, όλα τα ανέχεται, σε όλα εμπιστεύεται, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει*» (Α Κορ. 13:4,5,7).

Επιτρέπεται να κρίνουμε τους ιερείς;

Ο Κύριος είπε: «Μην κρίνετε τους συναθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός» (Ματθ. 7:1). Κανένα συνάνθρωπό μας, λοιπόν, δεν πρέπει να κρίνουμε. Μόνο ο Κύριος έχει την εξουσία να κρίνει τους ανθρώπους (Ιω. 5:22). Γι' αυτό, λέει ο **άγιος Ιωάννης της Κλίμακος**, «**η κρίση είναι αναίσχυνη αρπαγή του δικαιώματος του Θεού και η κατάκριση είναι όλεθρος της ψυχής εκείνου που κατακρίνει**» -όλεθρος, επειδή «με το κριτήριο που κρίνει θα κριθεί, και με το μέτρο που μετράει θα μετρηθεί» (Ματθ. 7:2).

Πολλές φορές, άλλωστε, **βλέπουμε την αμαρτία ενός ανθρώπου, δεν βλέπουμε όμως τη μετάνοιά του**. Σχετικά γράφει πάλι ο σοφός συγγραφέας της **Κλίμακος**: «**Είδα άνθρωπο που φανερά αμάρτησε, αλλά κρυφά μετανόησε· και αυτόν που εγώ κατέκρινα ως ανήθικο, ο Θεός τον θεώρησε αγνό, επειδή με τη μετάνοιά του Τον εξιλέωσε ολότελα**».

Αν, λοιπόν, γενικά η κατάκριση είναι ψυχόλεθρη και άτοπη, πολύ περισσότερο η κατάκριση των ιερέων. Ας ακούσουμε τι μας λέει γι' αυτήν ο **άγιος Αναστάσιος ο Συναΐτης**: «**Ας μην κρίνουμε κανέναν άνθρωπο για τίποτα. Προπαντός, όμως, ας μην κρίνουμε ιερέα του Θεού για κρυφές και αφανέρωτες πράξεις, που ακούσαμε να λέγονται γι' αυτόν. Μην πεις: «Είναι αμαρτωλός ο λειτουργός, είναι καταδικασμένος, είναι ανάξιος, δεν έχει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος**». Τίποτε απ' αυτά μη βάλεις με το νου σου. Άλλος είναι Εκείνος που γνωρίζει και εξετάζει τις κρυφές πράξεις. Εσύ να έχεις την επίγνωση ότι κάθε άνθρωπος είναι ανώτερος από σένα και ν' αφήνεις την κρίση στον δίκαιο Κριτή. **Μόνο στα δόγματα της πίστεως να μη λαθεύει ο ιερέας**· όσο για τα άλλα, αν είσαι λογικός και γνωρίζεις τη θέση σου, δεν θα γίνεις δικαστής του. Γιατί κρίνεις τον ποιμένα, αφού είσαι πρόβατο; **Γιατί αρπάζεις φαρισαϊκά το ιερό αξίωμα της κρίσεως, που ανήκει στον Θεό** και που Εκείνος δεν σου το έδωσε; Γι' αυτό, παρακαλώ, μην κρίνεις κανέναν, και προπαντός ιερέα του Θεού, αλλά πλησίαζε με πίστη, έμπρακτη μετάνοια και καθαρή συνείδηση στα θεία Μυστήρια, και θα πετύχεις τον αγιασμό σου».

(Από το βιβλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών. Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 16, 52, 53, 168, σελ. 20, 48, 179)

(Πηγή ψηφιακού κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)